

“ဒါနုမ်းဆိုးယွားဟ်နောက်ကျယ်”

စပ်စပ်စပ်စပ်

ကျေနပ်စရာမရှိ

ပြန်ခဲ့သမျှတွေအားလုံး---ပြန်ကြည့်လျှင် -- တိုး တန်းလန်း
တွေချည်းပဲ၊ ကြွေမှာ ရွာတောင်ခံစားနေရင်။

ကိုပီပါဇီတပွတ်အသလပ် -- တဆုပ်ကနယ် ---

ရဲအော်---ဟုခေါ်သော ကြွေခဲတို့ “ခရဲ”၏ ကြမ်းတမ်း ခွတ်
သိပ်သော --- တနန်းဆိုးလေးများ ---

တို့မှာပက်ရှိသော --- ကာပပန်းဆိုင်ရှိသူ --- သူကမှ
တဖောက်ပို့ပေးနိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိကြ။

ကြွေမဟာ (၁၅)နှစ်အရွယ် --- သွေးသားဆူပြီးစဉ်---
ခံလိုက်ရသည့်ပြစ်ခြင်း --- တုတ်ပေါ်ပြေရန်ပင် --- ရှက်စရာ။

တိပ်ယာတံ၌ --- မိမိခောက်မတ်လေးကို လက်ညှိုးနှင့်
ထိုးစွာ ပွတ်ထပ်ရင်းသာ ကာသာ ပြေနေခဲ့ရင်။

ကိုပီပါနှင့်ကြွေမေအေ---တို့၏ထိုးပွဲအစား ---

ကြွေမေ--- မလေးနှင့်သူယောက်ျား ရဲအော်တို့၏ ကာလရှည်
ကြာသော ရေရှည်တို့ပွဲ --- ဝန်တမျှမျှ ကြွေမြင်ချင်မှ
တဆုံး။

ဒါတွေ --- ဒါတွေက --- ကြွေကို လှုံ့ဆော်နှိုးဆွခဲ့
ကြသည်။ ငြိမ်သာ ကိုပီပါနှင့် ရဲအော်တို့၏ ခြောက်သော
တပြုစာမူတွေကလည်း ပို၍ ပို၍ ကြည်နူးခဲ့မိပြန်၏။

ကြွေ--- မနေနိုင်တော့ ---

ကြွေ --- မသွပ်ဘီးနိုင်တော့ --- ကြွေသလွတ် --- မြေ
ပြေရာလည်း --- ကြွေဝန်းကျင်မှာ ရှာမတွေ့နိုင်ပြီ။

မြို့နှင်းတို့လွှင့်ပျယ်စ --- နံနက်ဦးသည် --- တပို့သော်
ဝင်စ ခလေးခလေးနယ် သန့်စင်တေးချမ်းနေသည်။

လှပသော ခြုံသောက်ရောင်နီ--- ဘာသွေးသည် ကြွေအတွက်
မိစားပွဲကနစ်သာရမရှိသယောင်ပင်။

ဘဝဆိုသည်ကား အတွယ်အတာကင်းသော အဆုံးကျန်ဘဝ
သစ်ကွဲတွက်သလို မနှုတ်လောက် တစ်ဆယ်နေ ဆိုဘဝမျိုး
လှုပ်လို့မရပျန်း ကြွေ--- သိလာပြီ --- တစ်ဆယ်ငါးနှစ်တာပျ
လှေလောက၌ အသက်ရှင်လာရသောသော ကြွေတပျိုး "ကာမ"နှင့်
အချစ်ကို သရုပ်ခွဲရန် --- မတတ်နိုင်လေးပါလေ။

ကြွေ--- ကျောင်းသို့လာရာ လမ်းကလျှောက်က - ရုပ်ခွင်တွေ
ဦးပိုင်းတွေထဲမှာလို သာယာရှင်းလင်းမနေ -- နေရာမှာ
နေပြန်--- အလှုပ်သမားများနှင့် ရှုပ်တွေ့စည်ကားနေဟန်
ကြွေနှင့်အတန်းတူ သူငယ်ချင်း မြူမြူကျော်နှင့်လည်း ယခု
မဆုံပြန်။

ကြွေ--- ကျောင်းလာသည်ကိုက စောနေအသေး၏။ ထိုနေ့ကြွေ
မြူမြူကျော်တို့တိုင်ရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ မြို့ရပ်ကင်း
မှောက် --- သာယာသောနံနက်ခင်းတွင် အလှူအဝတ်တို့ကို
စားနိုင်သော ကြွေရစ်မှာ လောင်မြိုက်သော အပူပေးသည် ---
မြူမြူကျော်တို့တိုင်ရောက်မှ --- ဝိုင်း --- ဆိုးဝါးနေခဲ့ပြန်သည်။

ထိုအပြင် --- အတွေ့များကြား၌ --- ကြွေသည် ---
လောင်စာတိုင်ကံထဲသို့ --- မီးခြစ်အံကျသလို မိစားခဲ့ပြန်၏။
မြူမြူကျော်တို့တိုင်က နှစ်ထပ်လှိုင်ထောင်တိုင်ပြန်သည်။ ကျောက်
ထပ် တစ်ခုလုံးက မြေသာနှင့်ညှော်ခန်းသဘောမျိုးထားသည်။

ဖြူဖြူကျော်တို့တိမ်သို့ လာနေကျကြွေက စာပေါ်ထပ်သို့တက်
သော သစ်သားလှေခါးတို့တိမ်တက်လာခဲ့သည်။

"မြန်မြန်လှုပ်ပါ---ကိုကိုရယ် ... နာလှပြီ"

"ပေါင်---ကားသားမလ--- စားဆုံးဝင်ရဲ့လားဟင်"

--- ခြေလှမ်းလေးများ တစ်ခုလှုပ်သွားသည်။ လှေတား
လက်ရုံးကို တိုင်ထားသော ကြွေလက်ချောင်းလေးများ
တင်းကျပ်သွားကြသည်။

စာသက်ရှုသံပြင်းပြင်းအနံ့က --- လှေခါးထိပ်ရှိ ဖြူဖြူကျော်
တိမ်ခန်းထဲမှလာနေသည်။

ကြွေ--- ခြေလှမ်းတို့ စာသက်ရှုထိပ်လှုပ်ရှားလာသောအခါ
ဖြူဖြူကျော် တိမ်ခန်းပသို့မရောက်နေပါ။

စာခန်းတံခါးသည် ခပ်တဟလေး ပွင့်နေသည်။

"ဟာ---နာတယ်--- နာတယ်--- ခဲခဲလို့--- ဘုရား
ပယုပ်ပါနဲ့ --- ရှင် --- နာလွန်းလို့ပါ ကိုကိုရယ်"

ဖြူဖြူကျော် --- အသံလေးက အမှန်တကယ်ပင် မချီမခန့်
ခံစားနေရဟန်ပေါ်နေသည်။ ဖြူဖြူကျော် "တိုတို" ဟု
ခေါ်နေသော အသံသည် --- ကြွေ ခြေစာမမြှုပ်နေသည်။
သိအောင်ပိတ်သည် ပြင်းထန်လှုပ်ရှားလာတော့သည်။

ဖြူဖြူကျော်၌ အကိုမရှိဟု ကြွေသိထားသည်။ သည်းစားမရှိ
ချစ်သူမရှိသော ဖြူဖြူကျော်သည် အသံထူထိုက်တိုတိုဟု ခေါ်နေ
လေသည်။

ခပ်တဟ --- ပွင့်နေသော တိမ်ခန်းတံခါးကြားမှ ကြွေ---
မချီမသားချောင်းကြည့်ပြစ်၏။

"တို့ ... ဖြူဖြူတော် ... ရည် ..."

ဖြူဖြူတော်၏ တစ်ယောက်တစ်ကုတင်လေးထက်၌ ဖြူဖြူတော်
သည် သင်္ဘောပေါ်

စာပေါ်စာကိုကြယ်သီးစာပျံ့ပြတ်နေပြီး ဝင်းဝါဒို့တော်တော်
နို့လေးတစ်ဖက် .. ထွတ်နေရာပေါ်၊ ဖြူဖြူတော်တို့ ကြွေတို့မှာ
သက်တူရွယ်တူ စာထန်းတူဖြစ်၏။ ကြွေတက်ပင် လာရေမိနေ
မလားမသိပေ။

ရင်စေ့တက်ပင်လေး ... တတတ်ခန့်ပြုတ်နေခြင်းတို့က
မြင်ရာတူတကွက် ရဟင်္ဂါကြွေရာလေး မြင်နေပေသည်။ ကြွေကို
ကျောလေးထားသော စာပိုဒ်သားတို့ သေသတ် (၃၀) နီးပါးဖြင့်
ပိုမည်လား မသိပေ။

"စန့်ရှင်စာပြာ ... တော်၌ ... နှစ်တိုဆိုသောတံသီဝိ
ပါသည်။ လုံ့ချည်တို့ စာပေါ်တို့လွန်ထားပြီး မီးထပ်၌ စတင်
ထားရာ နူးထောက်ထားသော မေါင်လုံးကြီးများက ကြွေပေး
တင်ပြောနေခဲ့သည်။

"တော်ဝါတော့ တို့တို့ရည် ..."

စာပိုဒ်သားနူးခေါင်းတို့ ဖြူဖြူတော်က နို့နို့သော လက်ရောက်
လေးများဖြင့် စားယူတွန်းထောက်ထားသည်။ စားနှင့်တွန်းစား
သော လက်တစ်က ကျောက်နံရံတို့ ကျားကန်ထားသလို
ညွတ်ခါနေသည်။ ဖြူဖြူတော် တွန်းလှီးရှမ်းတန်နေသလောက်
စာပိုဒ်သားက သားပုံမပုံ စီးကာ တွန်းတန်ဆောင်လှီးနေ၏။

ဖြူဖြူတော် မေါင်လေးငွေငွေညွှတ်လေးနှစ်ဖက်တို့ လက်ကြမ်း
ပြီးပြန် မြင်ညွှန်တုတ်ကိုင်ထားသည်။

"ဟော်တော့ဆို --- သေချင်တာပဲဟယ်"

ဖြူဖြူကော် ဟော်တော့ ခိုခိုက်သံပါလာသလို --- ကနဦးကလို
နာကြင်သံမျိုး ဟော်တော့ သေလိုတော့ဟန် ညစ်ညမ်းဟန်နှင့် ခေါ်ဝ
သေးများဆေးတွေနေသည်။

"ဗြတ်... ဗြတ် --- ပွတ် --- ခွို --- ပွတ် --- သွယ်"

"ဟင့် --- ဟင့် --- ရှင်တေးကြီးနဲ့ ဇီလောက်ဆောင်နေ
တော့ --- သေရောမပါ --- ရှင် "

"ကိုကို"ဆိုသော အသံ၊ အနှုန်းသည် ကွယ်သွားသော နေရုံး
ကြီးနှယ် ဟောက်သွားပြန်ပြီ။

ကြွ --- ခြင်းတေးမရ --- နှစ်လို့တင်သောဆင်ဝယ် ပရဟေဠိ
ကပေးပစ္စည်းများသာ ဆက်တိုက်ပေါ်လာ၏။

"ဟိ --- ဟိ --- ဓာ --- ဖြူးဖြူး --- ဖြူးဖြူး --- ဘင်
--- ဘင် "

"တော့ --- တပလေး --- တာပလေး --- ဟီး --- ဟီး ---
ဟီး "

ယောက်ျားကြီး၏အသံနှင့် ဖြူဖြူကော်၏မရိုမဆင့် ခေါ်ဝန်
သေး ဆက်တိုက်ထွက်လာပြီး ဗြိမ်သက်သွားကြလေသည်။

ကြွ --- တံခါးပ၍ ရပ်နေမိဆဲ ---။

"ဂါ --- ဘာလုပ်တာလဲ --- ကိုကို --- နှစ်ရာပု နှစ်
တာ"

"ကွာ --- တစ်ခါလဲလုပ်တဲ့ဟာကို --- ဟဲ .. ဟဲ

"ဟို --- ကျွန် ဝါမျိုးတစ်ခုမှ ခံဘူးတာမဟုတ်ပါဘူး။
ဒေါ်ပူကြီးအဆွယ်ကောင်လို့ လုပ်တာ .. တင်ပို့ရှင်သိလား"

"ဟဲ --- ဟဲ -- ဟုတ်ပါတယ် -- တစ်ယောက်လောက်
လေးတာ၊ ငြိတော့ ခင်းတာလေးက ကြပ်တီးကြပ်တောက်နဲ့
အရာသာ -- သိပ်ခဏတာ"

"ဟော--ရှင်က - သိန်းပုံဝယ်တာများမှတ်လို့လား ---
နှစ်ကု -- ပြည်ရပ် -- အခု --- ကျဆောင်လိုက်မှာ"

"ကို --- ဘို --- အလကားပါလေလားနော် --- ဟဲ -- ဟဲ
--- ယေ"

"ကြွ --- အံ့သွားလေးကိုတင်းကနဲကြိပ်လိုက်မိ၏။ ရက်စက်
လိုက်တာ -- ဖြူဖြူကော်နယ် -- ဟု ရင်မှာမြည်တင်းမိ၏။
ဝဝဝဝဝဝဝဝဝ

"ကြွ--- အားလုံးဖြင်တယ် --- ကြားတယ်ပေါ့ ---
ဟုတ်လား"

"တင်း ---"

"ဖြူတို့ခွဲသွားပြီလား --- သူငယ်ချင်းနယ် --- တင်"

"အဲလို--တောက်ပါတဲ့ --- ဖြူ"

"ဖြူ --- ဖြူလေ -- ဒီလိုတောင်ရင် --- ဖြူပေး
ဆေးပုံကတ်ပို့ခတ်နေမှာ"

"ဘာ --- ဖြူပေးပေး -- ဆေးပုံကတ်ပို့လုပ်တာ
ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် --- ငွေလိုနေတယ် --- ကြွ"

"ကြွ --- အဝအကြောင်းခေါ်သေးပါလားဟု ဟိုယုံမိလာ
နှိုးစားပုံ သတ်ပြင်း ချစ်ပြန်ပါသလား"

ဖြူဖြူကော်အပေါ်၌စောစီးစွာ ဟာထင်ပေးမိခြင်းဟာတွက်-

ကြော့ ... နောင်တရမိချီးမြှင့်နေရသည်။

"လာ...ကြော့...မေမေဆီသွားရဘောင်"

မြူမြူကျော်မိခင် -- နေမကောင်းသဖြင့် ... မြူမြူကျော်
ကျောင်းသို့မင်မတက်နိုင် - တိမ်တူ... ဘာ တိမ်နောက် မတင်
သာဆိုသလိုမင် ရောသောင်ပြီလည်း တောင်းထွက်ခုံရတော့သည်။

နေ့သစ်ရက်သည် လူလုပ်မပီနိုင်သော အကျဉ်းတို့ကို
ခြောက်သွေ့ခြင်းတို့ အပီပြင်ဆုံး ချယ်နှိုးထားသည်။ ကြော့
မေမေဘေး -- မြူမြူကျော်တို့ နေထိုင်ရာရပ်ကွက်နှင့် အတန်ငယ်
ထေးသော လယ်ကွင်းပစ်တစ်ခုထဲမှ လေဝပ် - ပုံလာ နိနဲတို့
နိုက်သော ယာထဲတစ်ခုတွင်ထားရှိနေပါသည်ကို တစုံတစော
တွေကြုံရသည်။

ရပ်ကွက်ထဲက -- တိမ်ကွင် -- လူမရှိလောက်တော့
မြှုပ်နေသည့်ကို ယခုမှ ကြော့သဘောမောက်သည်။

ကြော့ အတွက် သေရှင်ဆိုင်သော သီတိုရိုက်(၄)(၁)(၆)
သေဖြင့် ရင်ခတ်သင်ကြားရသလို အသိဉာဏ်များ သေတွေး
တခေါ်များ ဝင်နေ၏။

"မြူ... မေမေကို ဘာလို့ခံစားလာထားတာလဲ...ဟင်"

"အခြေအနေဆိုးလို့ပေါ့ထုငယ်ချင်းရယ်"

မြူအဖြေ ကြော့ကွဲရိုက် -- နာကျည်းရိုက်တို့ သူ လိမ်းပေးတဲ့
နေသည်။

"အို ... အခြေအနေကောင်းလို့...တော်တော်ဆိုခြင်းထဲ
တိမ်ကွင် မြှုပ်ပေါ့ မြူရယ်... ခုဟာက"

"ကြော့ ... မေမေကိုမြှုပ်ဖူးလာဟင်"

“နေကောင်းတုန်းကစဲ တွေးနေတာ”

“ကင် ဘုရားနေကောင်းတုန်းတွေကြည့်တုန်း”

ပြောရင်း -- ငြိ မျက်ရည်ပေါက်ပြီး များတ မှိန်ပြီး ဝဲယံ ကွက်ထဲ သို့ ကြွေကျသည့်။ တက် ကွဲ နေသော မြေပတ်ကြားတို့က လက်နှစ်ချွမ်းက ကွာဟနေပြန်သဖြင့် သတိထားလျှောက်နေရာသည်။ ကြွ -- ဒီးထားသော လေးထု တော်တန် နှိပ်နှိပ်ဘဲ ဖြစ်နေသောလေးက နှိပ်နှိပ်တော့တို့ နှိပ်တို့ ဝဲယံနေရင်း။

ပြုပြုတော်တော်ဆင်လာသည့်က ခဏမရှိဘဲ ရုတ်တရက် လေး တစ်ယောက်လိုပင် ပျံ့ရော့သမီ တပတ်နှုန်းနှင့် လောကီက ခွပ်ဖြူလက်ရည်ကို ခေါက်ကပ်ထား၏။ တက်တော်တော်စပ်စပ် တပြိုင်သို့ တုတ်တော်တော်သော်လည်း ကားနှင့်သော တင်ပါးကြီး နှား၏ ပြုထားလှုပ်ရှားမှုကို မတာတွယ်နိုင်။

ပြောရင်းတုန်းပြီးမှားသော ခေါက်ကပ်ကြီးများက ပြုပြုတော်တော် တလှစလေးတပြိုင် တားပြည့်ပေးထား၏။ ခံစွယ် -- “ဘာရှိက ငြိမြူကော်ကုမ္ပဏီပေါ်သို့ ရွှေတောင်ပြီး ပျံ့တုတ်ပေးထားသည်။ နှိပ်ခက်နက်မှောင်သော မျက်ခန်းလေးများက နှိပ်ပြီး။”

မိုးခဲသွားစဉ် ကျန်ရစ်သော ဖြတ်များမှ မိုးခါးလေးများနှယ် နှိပ်နှိပ်စွတ် ---

“ခင်... ကောင်းတော်တော်တို့ ကိုကို --- သိလား”

ကြွ --- “ကိုကို” ဆိုသော အမည်သစ်ကို ရွတ်ဆိုလိုက် သိသည်။ ပြုပြုတော် -- ဆက်တစ်တုတ် သွား၏။

“ဘယ်သိ... မှာလဲ”

ပြောရင်း -- ဖြူဖြူကော် -- ရိုက်လိုက်လေးသည်။

နှလုံးသား --- စာနောင်တောင်ဆီမှ --- နာကြည်း ကြည်း
ခြင်း နှိတ် ထန်ပြောတဲ့ လာပြန်သည်။

“ကြွ --- ပြုကို --- မလွန်တမင်းသနားသွား၏။

“ဆော့နဲ့ --- ကြွ --- စာပုတ်ဟနဲ့ ပြောမိတာ”

ကြွလဲ -- တတ်နိုင်သလောက်ထည့်ပါ့မယ် --- ပြုရယ်”

“ကော့လူတင်မိတယ်... သူ့မယ်မုတ်ရယ်”

၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀

“စောက်ပတ်တိုပြု --- ဒီတာနဲ့ --- ဖဲဝါတာတဲ့လဲ”

ပြုဝေဝေ --- ကော့ထာဝက်နေပါစကော ---

ခေါင်းတစ်ခေါင်းလုံး ကန်ရွန်းပွင့်တွေပန်ထား၏။ ပြုမှတ်နှု
လေးလိုပင် --- နှာတန်မျှော်မျှော် --- မှတ်နဲ့တူတူထား
မယ်မှတ်ပေတတ်မှတ်သေး။

ထရစ်ခါး --- ထဲကြား -- မိန်းမိန်းကြွကို ပါးစပ်က
နှစ်ပက်၌ ထုထုလိမ်းထားသည်။

“စောက်ပတ်နဲ့လီး စာချစ်ပြီး --- ခြွေသဗျ --- လီးနဲ့ပ
ယောက်နားလေးများ၏ “ခိမ်သာစာတမ်း”တို့ကိုလည်း

ဝေဝေ ကျယ်လောင်စွာ ကျက်မှတ်နေပြန်သည်ကို မိတ်ခေါင်း
ပွယ်တွေ့ရ၏။

“ဘယ်ထိုလုပ်ပြီး --- ရက်ကွတ်ထဲမှာ ထားလို့ ချွတ်တဲ့လဲ
ဖဲဝါနဲ့ တွေ့ရည် --- ပောက်နေတာ”

ကြွလဲ -- ဝမ်းနည်းစွာ -- ဝေရင်း ခေါင်းငြိန်ငြိန်

“ဘာက --- ခြေမိတာလဲ --- နို့”

"သွေးဝါး" -- ခြေစုယ် -- ခက်(ခဲ)လာနေတုန်း
ရေခိုလိုက်တယ်လေ -- သဲဒီကတော့ -- ဘာမှန်းလဲခေါ်ဘူး
ပြု -- ခေမေက သွေးမနိုးသေးဘူးလား"

"လေးဆယ်မကျပ်ပဲ - ပြုလဲမနိုးလားကွပ်ပွဲ"

"ခိုမှားပေါ့လေ... နီကြွတို့က --- လေးပညာမှ နား
လည်တာ"

"ကြွ... ထမင်းစားပြီမှ --- ပြန်နော်"

"တင် --- စားမယ်လေ -- ပြုနဲ့ တော့ပြောလှင်သေးတာ"
ထိုနေ့က -- ကြွနှင့်ပြု ထမင်းစားပြီး ခိန်ချယ်ပန်းဖွား
ခိုက်ထားသော တဲတဲနောက်ပတ်သို့ ထွက်ခဲ့ကြ၏။

"ခေါ်ပုကြီးကို ပြု သမ္ပတိသိသွားတာလဲဟင်"

ကြွက "ခေါ်ပုကြီးကို" ကောင်းကောင်းသိသည်။ တဖန်
ထကို ထပ်လုပ် တလင်ကွာ ဦးစွာတုန်း အားလုံးကို ကြွေး
တန်းဝင်ပြန်လာခေရန် မန်ဘီထု၍ ခေါ်ပုကြီးနာမည်က ထိပ်တန်း
ကုန်လဲ။

ခေမေကိုလာကြည့်ရင်း ပြုတို့တခြေတနေကိုသိသွားပြီး --
သော သို့က သောက်ရ၊ အိပ်စားနဲ့ ခက်နဲ့ငွေ(၂၀၀)လောက်
ရတာ လုပ်ပါလားဆိုလို့ ပြုလဲ"

"တက်ပါတော့... ပြု..."

ကြွ --- သလန့်တကြား ခေမေသိသည်။

ခေမေက ကာသော... ရွတ်ပီးသောင်ဦးစွာတို့ခဲစားရင်း
သလလမ်း၌ပေးတဝါဝါပြန်နေသည့် ပြုခေမေ ကာကို ရောင်းတုန်
လုပ်နဲ့ ရင်းနှီးနေလို့။

"ဟေ့ ... ဗျ ... ကြွ ... နတ်ပန်မ ... ပြန်လဲ
ခါးမယ်။"

ကြွေက ... တွန်ဇါဘူးလေးထဲမှ ကိုးဆယ်တန်နှစ်ရွက်
ကုတ်လေးခု ... ပြောသည်။

"ငါ... ကောင်းဖိုးမရှိဘဲနေဦးမယ်"

"ရပါတယ်... ဗြူ တို့ယ့်မှာ မေမေက မေးလိုက်၊ မေက
မေးလိုက်နဲ့ ရှိနေပါတယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပြန်ပြီကြွေရယ်"

လောင်ပန်းပြုပြုလေးများက ပြေမှာ ကြွေကနေသည်ကို
ပြောရာ ကြွေပါ မနင်းမိတောင် မတိုင်ပင်မီ တွင်းရှာသို့
နင်းလျှောက် မိကြွေ၏။ နှုနယ်သောတဝလေးများ၌ပင် ပန်းစာကြွေ
လေးများစာပေါ် ဝဋ္ဋကာသက်တတ်သည့်မိန်းမလေးသဘာဝ

၀၀၀၀၀၀၀၀

"နင်-- ဘာလုပ်သင့်တယ်ထင်လဲ ... ဘိုဘို"

"ကျနော်... ကြွေကို ... တစ်ခုပြောချင်တယ်"

"ကြွေမေးခွန်းကို ဘိုဘိုက မပြေပဲ သူပြောချင်သည်ကိုသာ
ကခွင့်ကမေးတောင်းလိုသည်။

"ကဲ... ပြော"

"ဗြူကို ... ကျနော် ချစ်တယ် -- ချာတိတ်ပေ့မဲ့တချစ်
ကော့မို့ လူကြီးတွေရယ်ချစ်ရယ်မယ် -- ဝါပေမယ့် ကျနော်
ဗြူကို ဝကယ်ချစ်တာ - ကိုယ့်ဘဝကိုယ်မှတ်တည်နိုင်တဲ့တချစ်မှာ
လက်ထပ်မှာ"

"ဘဲဒါတွေ -- မယကုန်ခံပြီး ... ပြောမနေနဲ့. -- ဘိုဘို"

ခေဇ-ခုင်-ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ-ခုင်သိလား-ဟင်"

"သိတာပေါ့ -- ကြော့ နှုတ်တို့ သွားရမယ်၊ ဘာပေးရမယ်၊ ငွေငွေကြေးပေးတူညီရမယ်၊ ဒါပေမဲ့"

တို့တို့ -- ဖန်တည်ပေးတာမကြည့်နှင့် ကြော့ကို ဘက်ကျက် စောင်းကြည့်ပြီး ပြာလွင်သော ကောင်းကင်သို့ မှက်နှာ မူရင်း

...

"ကျနော်တို့မှာ -- ငွေကြေးတစ်စားမရှိဘူး ကြော့"

ဘာပေးနိုင်နဲ့သော လောက်ကူးလေးတစ်ယောက်၏ ဖွယ်ခေပ်မဲ့ --- ရှိတံငြိမဲ့တို့ ကြော့ခင်းသီးစွာ ကြားမုန်း၊ ကြော့ - မကော့စပ်- ခေါ်သနှင့်မဲပြင်းမူက ဝင်လာ၏။

"ငွေ...ဘာကြောင်း" --- ခုင်မစဉ်းဇားနဲ့ဆိုတို့... ဘာတံနိုင်တာကို --- ဘာရင်စဉ်းမလ --- မါပဲ"

တို့တို့က --- ကြော့တို့ -- ဘာလုပ်ကြီးစွာကြည့်သည်။

"ကဲ... မိမြင့် --- သွားစို့"

တံ့တံ့ထိုး တစောက်ကမ်းဘဝ္ဗယ်တွေ့ဖို့ --- ခုခိုချက်ချင်း မျှော်လင့်လုပ်ဆောင်တတ်ကြပြန်သည်။

ယာခင်းမပောက်မီ ကုတ္တိုပင်တုတ်တုတ်ကြီးတစ်ပင်ကောက် သူတို့နှစ်ယောက် --- ရောက်ခဲ့ကြမ်း။

"ခုင် --- ဖြူကိုသိပ်ချစ်လား ---ဟင်"

"ချစ်တာပေါ့ ကြော့ --- တသဲထဲခွဲနေဖောက် ချစ်တယ်"

"ဟင်း...ဟင်း... ဘာလုပ်ဖို့ချစ်တာပဲ --- ဆိုတို့"

"ဟာရာ --- ကြော့တယ် -- ဘယ်တိုကြီးပေးတာပဲ"

"ခုင်-- ခုင်ထဲရှိတဲ့ဘာတိုင်း --- ပြောကြည့်စမ်း"

“လူထု --- ပြည်နယ်တို့တို့ နှစ်ဘာပေါ့”

“နိဂါမိတ်ဆောင်ထဲ အလှူအသုံးအားတာနဲ့လား”

“အင်မတန်အားနည်း နိဂါမိတ် အလှူကြည့်နဲ့”

“ခိုမြို့နယ် ကာမစစ်ဆွဲကိစ္စနဲ့စစ်တာပေါ့”

“ဝါ... အမှန်ပဲလေ ... ကြွ”

“ခိုမြို့နယ် --- လယ် ငါတို့လဲ မော်ဆွဲကိစ္စနဲ့လား”

ငါတို့အတွက်အဖွဲ့အစည်း --- ခို”

ကြွ --- သိပ်လွတ်နေသည် --- အမြင် လာသူလာ သိပ်
နိဂါမိတ်ဆောင်ပတ်ပတ်ပတ်တည်းလေ --- ကြွရန်မှာ ---
နေသလိုပင်

“ကြွနဲ့က ... အားနည်းလယ်လေ”

“တို့တို့က ... ကြွတို့ ... ဝေဝေပါကြည့်ရင် တို့တို့တို့
လေ ကြွသည်”

“တတယ်တို့က --- ငါတို့ နှစ်တို့ပေးရင်
နှစ်လှပလား ... ကြွရင်”

“အင်မတန် --- ခိုတာတွေ --- ကြွရင်”

“တို့တို့က အလှူအသုံးအားနိဂါမိတ် ကတို့ကရင်ကြွ ကြွ
သည် ... တို့တို့ကကြည့်က ... ကြွရင်မှာ ...

“ငါ ... မတော်အဖွဲ့တယ် --- တို့တို့”

“ဟာ --- မတော်တာ”

“ကြွတို့တို့ကသည် : ကြွအတွက် ခိုတာများပြောတယ်
လာတာက ကြွရင်ပေးတာက --- ကြွ တော်တို့တို့က
အင်မတန်အားနိဂါမိတ်ဆောင်လား ---”

"ငါ့ကို --- သိုးဝါလာ --- သို့သို့"

"ဘုရားရေ --- ကြွ --- ဘာဖြစ်သွားတာလဲ --- ဟင်"

"သေဘူး ---"

ကြွက ကုဏ္ဍိပင်ခြေရင်း၌ ထိုင်လိုက်ရင်း သို့သို့ဝါပေါင်
ကြားသို့ ချော်လင့်ခြင်းဖြင့် တစ်မျက်ကြည့်။ သို့သို့ ပုဆိုးကြားမှ
ထောင်ထလာသော အရာကြီးကို ကြွ ရင်ခုံစွာ မြင်လိုက်
ရသည်။

မိတ်တွေ ဘာလိုပေါက်ပြန်တုန်တာလဲ။

မိတ်ငြိမ်ရာ --- မှတ်တွယ်ရာ ---

ဝတ်ဝတ်လည်ကရိပ်ခြင်း လယ်တွင်းသာရှိသည်။ ကြီးစား
တုံ့ဆိုင်းသော တုဏ္ဍိလ်ခင်ကြီးသက်မှ မာတုတ်ကလေးများ
တော်မြည်သံသာကြားနေရသည်။

နေက--မြင့်လာပြီ --- မမြင်းလာသည်။

နေခါးပူနှိပ်ကြောင့် --- မိုးမြတ်ကလေးများ မျောက်မျောက်
လန့်တွဲနေကြသည်။

"မိနားမှာပဲ လှုပ်ကြားလား ဟင်"

"လူလောဝါဘူး မိနား လှုပ်ရတော့ဟင်"

နှုတ်ဦးလုံးတသံ များတုံ့ရုံနေကြသည်။ သက်တစ်စုကို
ဝင်ရောက်စီးနင်းမည့်လူဆိုး ရိုက်ားများစွယ် ခြေသံလုံလုံနှင့်
မျှင်၊ နင်းနေသလိုပို ---

"ထပ်လှန်လေတာ"

"နင့်ပုဆိုးဘရင်လှန်"

သို့သို့က ပုဆိုးကိုဘရင်လှန်မြင်လိုက်သည် --- ကြီးစားလွန်း

သောတို့တို့လီးကံ ခပ်ကြီးပြနေသည်။

ငေါက်ကနဲ ... ငေါက်ကနဲ ... တောင်ပြနေရုံတ ကြောက်
ကံခက်တံး တံက်ကြွသာစေသည်။

ကြွက တို့တို့လီးကို စာသုဒ္ဓါယာကိုင်ကြည့်၏။ နှစ်ဦးထူး
ရုံပြီ၊ လီးကြီးကို တယူတယကိုင်ကြည့်နေကြသည်။ မကြွတ
ချိန်မြဲသော သူလေးကလည်းလေးများနှင့် တို့တို့လီးခွေးတို့ကို ပွေ
ဝေသည်။

"ကြွ... ခပ်ကြည့်ပါသား...ကင်"

"ဟင့်ဘင်း ... ခွဲတယ်"

"ကြွတို့လဲ ... ယတ်--ပေးပေးလေ"

"ဟကယ်နော်"

"ဟကယ်ပေါ့"

"သူများခပ်ပေးပြီးမှ သူ့စာလှည့်ကျမယတ်ပေးရင် သိမယ်-
ဟွန်း"

ကြွ -- ခိုက်ပြီ --

လီးထိပ်ကြီးကို ခွမ်းလက်သော နှုတ်ခမ်းလေးနှစ်လွှာဖြင့် ခ
ရပ်လိုက်သည်။

"မြွတ် ... မြွတ်"

"ဟိ ... ဟိ"

လီးရပ်ခြင်းမခံဘူးသော တို့တို့မင်ကြီးဆတ်ဆတ်တုန်သွားသည်
ခုခိုးတိုင်းမြွတ်သွားရာမှ ခမ်းမော်တော်၍ ခွတ်ခြစ်လိုက်သည်။

ကြွလတ်ဆုတ်လေးထဲ၌ လီးတုတ်တုတ်ကြီးကလီးတောင်
နေသည်။ စာကြောကြီးများ ထောင်ကာ မာကျပ်နေသော တို့တို့ခပ်

လီးကြီးက အား ရှာရာကောင်းလှသည်။

"မြတ် --- ပလတ် --- ခွတ်"

"ရှာ --- ဘား --- ဆာ --- နာ --- စုတ်စမ်းပါ ကြေ့ရယ်"

"မြတ် --- နိ --- မြတ် --- နိ --- မြတ်"

ကြွေက ခေါင်းကို ရွှေတိုးဆောက်ငင်လုပ်ပေး၏။ လီးတုတ်
တုတ် --- ရှည်ရှည်ကြီးက ကြွေပါးစပ်လေးထဲ လျှောက်နဲ့
လျှောက်နဲ့ ထိုးဝင်နေ၏။

ဘိုဘို --- ဘာသာပျားဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။ ကြွေ
ခေါင်းကို စုံကိုင်လျက် --- အောင်ကာ --- ကင်ကာ
ထိုးသွင်းခြင်လိုက်သည် --- ကြွေဘာသာကုန်ပွား၏။

"မြတ် --- နိ --- မြတ် --- နိ --- မြတ် --- တုတ် --- မြတ်"

"ဘား --- ဘား --- အော့ရှု ကြေ့ရယ် --- တွက်ကုန်ခြံ --- ဘ"

ဘိုဘိုက သုတ်ရေများကို ကြွေပါးစပ်ထဲ ဘရိုက်ခြင်ခြင်ချင်
ပန်းထည့်ပေးလိုက်သည်။

ကြွေ --- ခြင်နေသည် မီးခောင်းလေးမှ စီးကျလာသော
သုတ်ရေများက မာပတ်ပတ်ပြည့်ခဲ့၏။ ဘိုဘိုက သူ့လီးကြီးကို
မြတ်ကနဲ့ ခွတ်လိုက်၏။

ကြွေ --- လွတ်ကနဲ့ ခြေလိုက်သည်။

ခြင်ထန်ပွေးမြသော "ရန်စမ်း"ကနာပတွင် ပြင်းစူးပူးလေး
ပွေးပွေးသည်။

"ကဲ --- ကြွေ --- ပက်လက်လှန် --- လိုက်"

ကြွေက ရှက်ဖို့နဲ့လေး သွန်ပေးလိုက်သည်။

ထမီကို ဆွဲတင်လိုက်သော ကြွေလက်ကလေးကတုန်တုန်

ရိုရိုလေးပြစ်နေရာသည်။

ကောက်ရိုးခင်းထားသော သစ်ပင်အမြစ်ဆုံကြီးကြီး ပေါင်နှစ်ပတ်တိုပြုပေးထားသဖြင့် စောက်ပုတ်ကြီးက ပြုပြင်ပေးကြီးပေါ်လာသည်။

သို့သော်လည်းကောင်း စာရောင်တဖျော်ဖျတ်လက်လက်သည်။ မြေပြုအောင်စောက်ပုတ်ကို နှိုက်ဖျက်ပေးသည်မှလွဲ၍ သို့မဟုတ် စာတွေ့စာပြုကမ်း။

မပျော်လင့်ဘဲ တစ်ဖောင်းလုံး၏ စာလှသရေပေးကြွလှီးခြင်းတဖျက် သို့သော် သူ့ကုသိုလ်ကို သူမယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သည်။

ကြေး...စောက်ပုတ်ကြီးက လက်တဝါးစာလောက် ကြေးမနေသည်။ စောက်ပုတ် နှစ်ခြင်းက ကဝင်းဝင်းနှင့် ဝတ်သလုံးထစ်လုံးနှယ် တင်းပြောင်နားလနေသည်။ စောက်ဖိနေလေးကချိုင်ဝင်နေပြီး ခပ်ဖြူဖြူ ဝင်းလက်လက်စောက်တစ်ကစေကို ရက်ရွှင်းသော စောက်ပုတ်နှစ်ခြင်းကြားတွင် နေရောင်မြတွေ့နေရာသည်။

“ကြေးစောက်ပုတ်ကြီးက အကြီးကြီးပဲ...နော်”

“ဟင် -- တင်း...မကြီးပါဘူး...ပါ -- ဒီနားတိုင်း တဲသလောက်တော့ရှိတာပဲပေါ့ -- ဟဲ့”

“ရယ်သား -- ငါဒီနားစောက်ပုတ်ကို အခုတစ်ခါပဲ” မြင်းသေးတာ ချစ်စရာကြီး...နော်”

“နင်တို့သောက်ဖူးလေးတွေချစ်တာ ခါပဲ သိလား”

“ခါပဲဆိုတာ လူကြားမကောင်းလို့ ပေါက်ကရဲတွေတင်စ

ပြောပြောနေတာပါ”

“ကဲပါ -- လုပ်မှာလုပ်ပါ -- ကောင်းပဲပြောနေ”

“လိုးမှာ သေမှာနေတာ ဟာ ဟိဟိ”

“ဘဲမယ် -- နော် -- အဆင် ယက်ပေးရအုံးမှာ--ဟွန်း”

ထူးစာလှည့်ကျ နေလည်ကြောင်ပတ်စလုပ်နဲ့

“ဘေး ပါဟာ နှင့်ဆောက်ပုတ်အသစ်တော်တော်ကြီး -- ငါ ယက်ပေးမှာပါ -- နင် -- ငါလီးကိုရုပ်ပေးခဲ့တာတာလဲ ကေနဲ့ တင်ပါတယ်”

ကုက္ကိုလ်ပွင့်လေးများ ကြွေလွင့်လျက်ရှိသည် -- ငွေကြေးနှင့် အရေရေအရေလုပ်သော ကာမရေကွတ်လက် ချစ်သူနှင့် ခံချင်သူ မချစ်လင့်ဘဲ ပွင့်လင်းရောင်းမှုကြောင့် အလုပ်ပြစ်သွားသော မြင်ကွင်းက ပိုမိုသန့်စင် ရန်ခုံရာကောင်းနေသည်။

ကြွေပေပေနှင့်ကိုပီပါ- ဆိုသောကြောင်ပိုးကြီးလို စီးပွားပတ် လုပ်ငန်းလုပ်ရင်း ရှယ်ယာထည့်ရင်း လိုင်းပူးကာ နှစ်ပင်လိပ်သွား ကြသော ပြဿနာကတစ်ခု၊ အချစ်ဆိုတာ ကောင်းတိုပေါပေါသိသိ သုံးမြို့ ကြိုက်လိုးကြိုက်ခံ ပြဿနာကတစ်ခု ---

တဲ --- အစဉ်မပြေ၍ တိုင်တွေပုပြီး သာညာကွဲကွဲ -- တွေ့ရှင် လာပြီး လူသိရှင်ကြားမြစ်ကုန် ရင်တော့ နေကောင်းသွားမယ် -- ဝှက်။

တံ့ --- ကြွေနှင့်ဘိုဘိုတို့က ကြိုက်လိုးကြိုက်ခံ ပြဿနာမရှိ ခံချင်သူကခံမြို့ ပြုတ်ချင်သူကမြုတ်။

“နှင့်ဖော်တိုပတ်က မွေးနေတာပဲနော်”

“ဆပ်ပြာမွှေးနဲ့ အမြဲတိုက်တာ”

ကြွေက ပေါင်နှစ်ပက်ကို ကားကားကြီးမြို့ပေးသေးလျက်

ဆိုတဲ့ခေါင်းကိုကိလျက်ဆွဲသွင်း၏။ စောက်ပုတ်နှုတ်ခင်းသားတို့
မွှေးမွှေးနှင့် ဆိုတဲ့နှုတ်ခင်းဆုံတို့ ဖိတပ်မိသွားကြသည်။

အင်္ဂလိပ်ရွှံ့ရွှံ့စတုထဲမှာ ပါးစပ်ချင်းမတူရပ်သလို ဆို
ရပ်ယူလိုက်သည်။ အမြင်ကားဖြင့် တင်းပြောင်နေသော်လည်း
တကယ်တမ်း ရုပ်ယူလိုက်သောအခါ စောက်ပုတ်နှုတ်ခင်းသား
များက လျှောက်ရွာပါးစပ်ထဲသို့ "ငြုတ်"တုတ်ခင်း၏။

စောက်ပတ်ကြီးကစာခြင်းဆွဲမြဲလိုက်သလို -- "ခံတာခံတာ
သွားသည်။

"အ---အခု"

အဖြေ -- မိခင်လေးဆတ်တုတ် နှုတ်တတ်မတော့လန်သွား
ပင်စတိုထဲကပါကလျန် -- မဲလို့ကောင်းသွားသည်။ ပေါင်နှစ်ငါး
ကြားမှ တစ်ခုတည်းသောစာပေါက်သည် ကြေတို့ဝိန်းခလေးထဲ
အတွက် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး၏ အကြောခုံ ရှေးရာလည်း မြင့်
ရာ ယခုတို့သို့ ပါးစပ်ကြီးနှင့်တူရပ်မဲရသောအခါ "ပင်ချိတ်
သာဓုတော့နဲ့ကောင် ဝါးခိန်တုန်၏။

"ငြုတ် --- ငြုတ် --- လလစ် --- လလစ် --- နှိ"

"နှိ --- သား"

"နှိ --- ဟား"

လှပသောကြော့နှုတ်ခင်းလေးများ ဣန်နေကောင်
ငြုပ်သီးစပ်သလို - တနှိနှိ - တစားတား ခောက်သည်။
စောက်ပုတ်နှုတ်နှစ်ခြမ်းကို လတ်ဖြင့်မြဲကာ စောက်မိလေး
လှာထိပ်နှင့်ကလိလေးလိုက်ပြန်သည်။

"အ---အခု"

“ဟ”ကနဲ တွန့်သွားပြီတိုင်း ခါးဝေးကော့တက်သွားပြီး
“ဘာ”ကနဲ -- ပင်ပြီးကပြေသိုပြန်ကျခါး။

ဆက်ဆက် ဟက်လွှာသောခါးကို ကွန်တန်နိုက်နိုက်ပြန်ကျလာ
ပုံလာ သာမန်နိုးနိုးကော့ထိုးပုံနှင့်ပတူ ဆတ်ကနဲကော့ပြီး ရပ်--
ဆတ်ကနဲ ကော့ပြီးရပ် -- ထိုသို့ ဆုံးလေးဆင့်၍ ဆတ် --
ဆတ် ကော့သွားပုံကိုဆိုလိုသည်။

ဘိုဘိုပါးပေါ်ပြီဟ -- ခောက်ပုတ်တိုနှစ်ပေးနေခါး။ လင်းသို့
ကြွေက ကော့လိုက်သောစာခါ ဘိုဘိုပါးပေးနေနှင့် ကြွေပင်ကြား
စာ ပွတ်သစ်မိကြခါး။

ထိုစာထိစာတွေကိုလည်း ကြွေစာတွတ် ပာရယာဖြစ်နေရခါး။
သစ်မြစ်ခုံကြီးနှင့်ခုံကြား ကောက်ပြုခင်းထားသော နေရေ၌
ပတ်လက်တလေးမြဲကားပေးထားသော ကြွေပေါင်ကြားတွင် ဘိုဘိုနု
ခေါင်းထောင်သွားလိုက် မြင့်သွားလိုက်မြင့် တလုပ်ရှုပ်နေသည်။

“စိုစို--ကောင်းလိုက်တာ--ဟယ် ကွတ်ကွတ်”

မျက်စေ့ကိုခုံနိုက်ပြီး တံတင်းတင်းကြိတ်လျက် ခေါင်းကို
ဘယ်ညာခါမုန်းရမ်း ညှိုးတွားနေသော ကြွေမျက်နှာလေး၌
ကလှတပတို့စာပေး မစိုမဆန်စေပရာကို ခံစားနေရသော
ခလေးမွေးလျှာတစ်ဦးနှင့်လည်း ဆင်တူနေပြန်သည်။

ဘိုဘိုစာ တပုတ်ကွမ်းကွပ်လှလို့တော့ပတုတ် - စိတ်ကူးတည့်
ထပြိုင်စောက်ပတ်ပတ်ခမ်းသားများကို ပါးစပ်ဖြင့် ဣ လိုက်ဆွဲခြင်း
စောက်မိလေးတို့ “ပြတ်” ခနဲခုပ်တုမြင်းများကို ဘုဆတ်ပြတ်
လုပ်ပေးနေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ လျှာကိုလိပ်၍ ဖောက်ခေါင်းတကွင်းသို့ တလှ
လိုက်ထိုးသွင်းပြီး ဓမ္မနောင်ပေးလိုက်ရာ -- ကြွေမှာ တွ
ထွန်လူးသွားရှာပြီး -- ပေါင်နှစ်ပက်မှာ တလိုလိုနေရင်း တကလို
စေ့လိုက်ဖြစ်သွားရ ရှာပေသည်။

ကြွေ -- စောက်ပတ်လေးကို လက်နှစ်ပက်ပြင်၍ထားသေး
ကြောင့် တကွင်းလေးနီနီရဲ့လေးများကို ပြင်ရ၏။ စောက်ပတ်လေး
တံထွေးများဖြင့် စိုစွတ်ခါ မင်းလက်နေသည်။ စောက်ပတ်ဖြင့်
တထက်မှ ရွေးညှင်းစုစုလေးများမှာ ခုံခဲပြီး -- တပုတ်လို့
လေးထနေသည်။

“တ---တ---ထွက်ချင်လာပြီ --- ဆိုဘို့”

ထွက်ပစေ --- ထွက်မှကောင်တာကြွေ --- ထိန်းမထား
ဆိုဘို့ဆိုမှသာဘောတူညီမှုရသည်နှင့် ကြွေတသုတ်လေးများ
ခလာတောပန်းထုတ်ဖြစ်လိုက်သည်။ ပုခွေမြစ်ခွေနေသော ခုတ်လေး
များက ဘိတ်ပစ်ပစ်ထဲသို့ ပြတ်ကနဲ --- ပြတ်ကနဲ --- တစ်
ဝင်ကုန်လေသည်။ စောက်ပတ်ကြီးဘောက်ချွန်းတကွဲလေးမှ
ဆင်းလာသော စောက်လေးများက ပီးတောင်ကြီးမှ ကန်ထုတ်ပြီး
သော ချော်ရည်များနယ် တလိန်လိန်ကုဆင်းလာသည်။ ဘိတ်ပစ်
ထို---ချော်ရည်မီးကြောင်းကြီးကို သူ၏လျှာကြီးဖြင့် ချိတ်
ပိတ်ဆိုလိုက်ပြီး ယက်ပေးလိုက်သည်။

မြင်းကနဲ -- မြင်းကနဲ --- ပီပီခိုခွေထွေးသွားတော
တရသာက --- ကြွေပင်တစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးသွားလေသည်။

“တ---တ--- တာ --- တွတ် --- တွတ် --- တွတ်
--- တင်း --- တင်း တင်း”

ဝါကျပြည့်စုံသော ပြီးစွာသံဝေဒနာတို့နှင့် ကြွေမှုတ်ဝန်း
ဝေဒနာ ပွင့်လက်လာကြလေသည်။

“လိုးတော့ --- ဘိုဘိုရယ် --- ရော်”

“ကြွ --- ဟရမ်းခံချင်နေပြီလား --- ဟင်”

“တင်ပေါ့လို့ --- လူ့လျှာကြီးနဲ့ --- ဘာပုတ်ကပ်ခုလုံး
ပြောင်နေတောင်ယတ်ပေးမှတော့ ခံချင်လာတာပေါ့ --- ဟင်”

“ကြွ --- နှုတ်ဖူးမှ --- တာသီလပြင်းသောစေတနာ
ပွင့်လင်းစွာတီးတိုးလေးပြောလိုက်လေရာ --- ဘိုဘိုက
ဤအာဇာနည်တို့ နေရာရွေ့ပြီး --- ခူးထောက် ---
ပိုမိုတင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ --- တထက်တက်တုန်ခါနေသော လိင်တန်ကြီးက
အရမ်းမြင့် စိမ့်ဝင်းပြောင်ပြောင်နေသော စောက်ပုတ်ကြီးနားသို့
အိုးတပ်သွားလေတော့၏။ ဘိုဘိုက အိမ်နံရံမှ နှုတ်ဖူးသည့်ပင်
ထွက် ကြွေနှင့်ဘိုဘိုတို့နှစ်ယောက်သုံး၏ အဖွားနှစ်ယောက်မှား မိမြင့်
လာ၏။ နှစ်ယောက်သားအကြည့်က --- ပြတင်းထားသော ကြွေ
ကပုတ်လေးနှင့် ခပ်မြဲမြဲခိမ်းနေသော ဘိုဘို လိင်တန်တစ်ခုက ပြန်
အိုးသို့သာ ရောက်နေကြရ၏။ ထိုအိုး-ပြင်တွင် ကြည့်လျက်
အိုးနှင့်စောက်ပုတ်ကိုလိုးသည့်ပေးရန် တက်နေကြသော ဘိုဘိုနှင့်
မိမြင့်တို့၏ ရင်နံ့သံလှိုင်းများသည် ပတ်ဖန်ကျင်တစ်ခုလုံးကို ဖြူလှမ်း
ပျောက် မိမြတ်စွာ နေပျိုနိုးကြောင့် လန့်တွဲလဲဟလေးစွာ ဖောက်ခွဲ
ပျက်စီးသည် ဘုတို့နှစ်ဦး၏ ရင်နံ့သံတောက်၍ ရောက်သွားကြရ
အလသည်။

“ဝင်လား..... ဟင်”

"ဝေင်သေးဘူး --- တစ်နေ့တယ် --- တာ --- တာ
ဘဝ္ဗယ်နှိုင်းတို့၏လိုးပွဲလေးတ --- နုထွတ်စိမ်းစိုလှသည်။

"ငါ့လီးကပ်---ကြီးတာလား -- နင့်ဟာကတည်းကလား
မယ်ဘူးနော် ---"

"ဟာ---ဟာ--- ဘာလေးလဲနင်က --- ပြောင်းပြန်ကြီးပြော
နေပြန်ပြီ --- ငါ့ဟာကတည်းကလို့နေမှာပေါ့ --- ဘိုး--- ဘာ---
ကတည်းကလေး --- ဘေးဆော်သွားပြီ--ဟ"

ထောင်နေသော -- သို့သို့လီးက --- စောက်ဝတ်နှစ်ခြင်း
ထဲသို့သာ --- ကလေးတကြီးသွင်းနေသဖြင့် -- ဘေးသို့ဆော်
-- ဆော်ထွက်နေရလေသည်။

ဘိုးဘိုးက --- စောက်ခေါင်းကဝကိုလိုးသွင်းနေခြင်းတို့ကို
စောက်စိစောက်နားမှ --- ကတည်းကမှတို့လည်းနေမှပြောနှင့်
လီးမှာ ဆော်ထွက်နေခြင်းဖြစ်၏။

"ကျွတ် --- လိုးရှင်တာလဲပြာလို့ -- လီးကန့်မှာလို့"

ဪတ --- စိတ်ရွှေ့ပုံတော့ပဲ --- ခတ်ဆတ်ခတ်လေး
ပြောတာ သို့သို့လီးကရင်းတို့ --- တိုင်ဖြူ --- လတ်တစ်ခတ်က
စောက်ဝတ်တစ်ဖက်တို့ဆွဲပြတာ --- တော့ဖြူဆွဲသွင်းလိုက်တော့၏။

"ဟ--- ဘာမှ--- ဘိုးဘိုး --- ကျွတ် --- ကျွတ်ကျွတ်--"

"ဟ--- ဘာ--- ဝင်သွားပြီ --- ဟ"

ဘိုးဘိုးက --- ဘေးရမ်းလာတာလဲကြီးနင့်ပြောလိုက်၏--
ကြွနို့လေးနှစ်လုံးတို့ ဆုတ်တိုင်လိုက်လေသည်။

"နို့--- တိုင်နဲ့ဟာ"

"နို့--- တိုင်ဖြူလိုးရတာဟ --- နင်ကလဲ"

“တစ်ယောက်တည်းကြည့်ကုန်တာပေါ့”

“ဤသို့ပေးတော်မူလျက်ရှိပါသည် -- ငါ့အဖေပေါ့”

“ဟဲ့ -- ဝ -- ဒီဒီဒီ -- ပေါ့”

“အားပေးပါ -- ဒီဒီဒီ -- ပေးပေးတာပေါ့တာ”

“ပုဂံ... တောင်တောင်... တထောင်ပေါ်... တယ်... ဟွန်း”

“ကြွေတီအသံက ... မကျေနပ်လဲကိုလုပ်ယူ၍ ပြောနေမှန်း သိတာလွန်းလှပေသည်။ တစ်ခုတစ်ခုနီးကလေးများသည် ဆင်းလေ ခြောက်လေ ဝဲတုတ်ပါလား။

“မြတ်... မြတ်... မြတ် ... တွတ် ... မြတ်...”

“ဟိုတို့ -- ကျွတ်ကျွတ် -- နှစ်စာဆောင်းကြီးကလဲတယ် --

“ဝဲတုတ်ကြီးကျနေတာပဲ -- ဟား-နာလိုက်တာ -- ဒီ... တ”

“ကြွေမှမှာ -- တကယ်ပဲ -- မပျက်ကြီးတစ်ဆောင်း

“မာတ်ပုတ်ထဲထိုးထည့်ခံလောက် နာကျင်သွား၏။

“မောင်မောင်ထဲမှ -- စိန်ဆောတာတားချင်များသည် လီးတိပ်

“ပြုစုစိုက် -- ပွတ်တိုက်ပိသွားကြလေသည်။

“ထိုတစ်ပါး -- ဝဲတုတ်ပုတ်လေးနှစ်ခြင်းမှာ မဟာကလေးပြန်

“နေရာမှ -- ပဲပဲပြီးပြီးတာသွားပြီး လီးကိုယ်ထည်ကို -- ကောင်း

“ပက်မရှယ် -- မင်းညွှန်-- လိုက်လေသည်။

“တို့တို့က -- ထင်းကနဲ -- လီးကို -- တညွှန်ခံလိုက်

“သည်နှင့် မင်ကြီးတစ်ခုလုံး သွက်သွက်ခါသွားတောင် တိပိပ်

“ပွားပြီး -- ကြွေဒီနှစ်လုံးထို့ စုံတိုင်ဆွဲပြီး တစ်ခု(၂၀)ခန့်

“ပတ်တိုက်ဆောင်လို့ပြန်လိုက်လေတော့သည်။

“တ... သီး... နာတယ် -- နာတယ် -- တင်း တင်း”

ကြောက်နာန့်၊ တကြားတော်သံနှင့်တတူ -- ကြွေက ဆိုသို့
ရင်ဘတ်ကြီးကို တွန်းချနေပြန်သည်။

ဝိစာခါ -- ဆိုလိုတာ မပေါင်းရုံမျှကေပဲ ... စောက်ပတ်လဲသို့
တပြွတ်ပြွတ် တတွတ်တွတ်နှင့်လိုးသွင်းနေသော သူ့လီးကြီးကို
တားကုန်သောင့်လီးထည်လိုက်လေတော့သည်။

“ပြွတ်---တွတ်--- ပွတ်---ပြွတ်---မတ်---ပတ်”

“ဟေ့---ဟေ့မ---ရေ---ဟမရေလေး---ဟမရေ”

ကြွေက တကယ်ပြန်ပေးပတ်သဲ တိုးညှင်းစွာတော်ဟန်ညှိ၊ တွား
နေရာရင်း -- နာကျင်လွန်း၍ ပါးစပ်ကလေးဟကာ -- ဟဟ
ဟသက်ရွှေနေရာသည်။

ဟကယ်တော့ ဆိုဆိုလီးက နုထွားကြီးဖြစ်လျက် --
ဘယ်စောက်ပတ်ကိုမှ မလိုးရသေးသော ဘာသာသက်သက်လီးကြီး
ဝင်ဖြစ်စေရာ ကြွေစောက်ပတ်ကိုတောင်လိုးပူးခြင်းဖြစ်ရာ မညှာ
မတာ ဟသကုန်ပြွတ်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဟယ့်စစ်စစ် --- ကြွေမှာ -- လီးထိပ်နှင့်
တယ့်ပေးတို့ လိုးထိပ်တိုင်း စောက်ပတ်တစ်ခုလုံးပွင့်ထွက်မပတ်
နာကျင်သော ခေခနာကို နှေးနေခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဆိုဆိုလီးဆုံးပန်းမဆုံးပန်းမသိပဲ -- လိုးသွင်းနေသော ဆိုဆို
လီးကသာအရာတူရှိနေပြီး -- ကြွေတပုတ်ကလေးမှာမူ ပြုတ်
ပေးသင်ခဲနေရတာလေသည်။

“ပြွတ်---တွတ်---တွတ်---ပွတ်---ခွို---ခွတ်”

“တင့်--- တင့်--- အ---အိ---တင့်”

ကြွေစောက်ပတ်လေးပူလှလာသည် တလွင်းမှ “ဟာ”တင့်

မိသားစုလိုက်ခြင်းကိုမင်း -- သိသိသာသာမိသားစုလိုက်ရရှာပေ။
တပြေးဖြေးလီးကြီးတ -- တရမ်းခိုက်ခစောင်လိုးသွင်းလာပြီး
ရုသာတွေ့လာမိပေသည့်။

"နာ---သေးလား" --- မင်း"

"ဝပ်မြင်းမြင်းနဲ့ --- တစ်ဖို့ကြီးပဲ---ဟ"

"ငါတော့ တရမ်းကောင်းတာပဲ---ဟ"

"ဘေးပေါ့ --- တရမ်းဆောင့်နေတာကို"

ကြွေငါ--- မှတ်စောင်းလေးက -- သို့သို့မှတ်သွာသို့ပွေကနဲ့
ရောက်ပြီး --- တစ်ဖက်သို့ချက်ခြင်းလှည့်သွားလေသည်။
သို့သို့မှတ်လုံးများနှင့်စာညှိစာညှိပြောညှိနေတော့မိစောင် သတ္တိ
ပြောကြားနေသည်။ ကြွေစောက်ပတ်ကို သူပယ်ပယ်နယ်နယ်ကို
လိုးနေသဖြင့် ရှက်နေမိသည်။

"ခဲလို့မကောင်းဘူးလား --- ကြွေ"

"အင့်---အင့်---အင့်--- ကောင်း --- အင့်--- တယ်"

"ကော့---ကော့ပြီးပြန်လို့လေးလေ"

"ဟနိုး-လှစ်တတ်ဖူးဟ -- အယ်ကိုလှစ်ရှာလဲ"

"စောက်ပတ်ကို တော့ပြီး --- ဆော့နဲ့ပေါ့ဟ"

"သို့သို့ကလဲ -- ကောင်းပြောတာ -- တရမ်းကြမ်းတာပဲ
နားလဲကို ဗူး--- ဝူသွားတာ --- မင်း"

"ကြွေစောက်ပတ်လေးထဲကို ကိုယ်လီးကြီးတရမ်းဝင်နေမှပဲ
ခွဲရယ် --- အာရှက်ရောလို့သေးလို့လဲကွယ်"

သူပြောသည်ကလဲ . မှတ်သလိုလို ကြွေ ရှက်နွဲ့နွဲ့လေး
တုယေးပြော လာသည်။ ကြွေ--- အကော့ပေး၍ သို့သို့ကဆောင့်

စောက်ပုတ်ကြီးမှာလဲ ဝေယျာဉ်ကိုင်းနေ၏။ တစ်လတ်ခွဲခန့်
ညွှတ်သွားသောနေရာကို ဖမ်းသောက်ထဲ... ဆန္ဒငါ့မှန်သိပ်ဝေး
နေ၏။

သေးပေါက်တိုင်းလည်း ခပ်ခပ်နေ၏။

ယခုလည်း .. နှင်းမှန်ပုလင်းထဲမှ .. နှင်းဘဲနည်းငယ်
တို့လက်ဝါးလေးနှင့်ထည့်၍ ငါ့ဖိုထဲမှလှည့်တေထွက် .. မဲခေါင်နှင့်
တို့မိကြသည်။

"ကြွ --- နှင်းမှန်ကဘာလုပ်လို့လဲ"

"ဘာ လုပ်လုပ် ---"

ဘုမားတစ်ဆတ်ဖြင့် တစ်ခုခုပြောရင်း မဲခေါင်ကိုလှည့်မကြည့်
တော့ပဲ .. ခပ်သိုက်သွက်ထွက်လာခဲ့၏။ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ
နိုင်ထဲကတလှုပ်လှုပ်ဖြစ်သွားလေသည်။ ကြွမဲတို့ဖြစ်သော
ခေါက်မှာ ကြွတို့တိမ်၍ ချိန်ဘာလုပ်ရင်းဖြင့် .. ကြွတစ်ဝ
လေး" ခင်ညားခဲ့သူဖြစ်သည်။

တစ်ခါက .. ချော့ခန်းထဲကွင် .. ကြွတို့ဩတ်ရန်
စောက်ပုတ်နှိုက်ခဲ့သေးသော်လည်း တလှုပ်မဖြစ်ခဲ့ကြ -- ထိုစဉ်မှ
မနေ့တိုင်လဲ ကြွနှင့်မဲတို့ ဗျတ်နှာဖျင်းခဆိုင်ဖြစ်။

"မောင်ခေ --- မောင် .. ခဏလားပါဗျား"

တိမ်ရွှေ ခြံထဲမှ မဲလေးလှမ်းခံတက်မှုကြောင့် "မဲ" တိမ်ရွှေတို့
ခွက်သို့မီးသော်လည်း ငမဲဗျတ်သုံးဖျားက ကြွသံ၌ မကျော့မနပ်
မည်ကြည့်သွားသေးသည်ကို ကြွသိလိုက်သည်။

ကြွတိမ်ခန်းထဲရောက်သောတခါ .. နှင်းမှန်များတို့
ဤအိမ်ထဲကတင်ပြီး ဘခန်းတံဝါးကိုဝတ်လိုက်ကာ ဖိတ်လွတ်

လက်လွတ် -- ထင်္ဂါရုတ်လိုက်၏။

စာနဲ့နှစ်ပေ -- စာလျှာ သုံးပေခန့်ရှိသော ဗုဒ္ဓိထံမှကြွသွယ်
လိုက်၏။ နီရဲ--ရောင်ကိုင်းနေသောစာပုတ်လေးက သိုသို၏
လီးဝက်ကြောင့် ဖွဲ့နေပေသည်ကိုတွေ့ရ၏။

ထက်ပြင်းကို မသက်သသာလေးမျှက်ရင်း နက္ခင်းပွင့်တပည့်
ငယ်ကို မလှ၍ ကွဲထွားသောဆောက်ပုတ်နေရာကို သိပ်ထည့်ပေး
လိုက်သည်။

"ရှု -- စာ -- စာလားလားလား"

စပ်လိုက်သည်မှာ မျက်မျက်လားထွားရသည်။

"တင်ဆာ---ထည့်ရတယ်--ကြွရဲ့"

"ငရဲ -- ဖင် --- ငရဲ"

"တခါစာပေါ်ကကျော်ဝင်လာတာလေ"

"ဟို ---"

ကြွ--ထင်္ဂါရုတ်ထားသော ကုတင်ဆီသို့လက်လွှမ်းလိုက်သည်
ငရဲက ထင်္ဂါကို ဆတ်ကနဲယူလိုက်၏။

"နင်---တာလုပ်တာလဲ--ပေးပါ"

ကြွ---တုန့်တုံ--သောစာယံနှင့်တော်သည်။

"ကြွရယ် -- နင်တာတွေဖြစ်လာလဲဟင်"

"ဟို---တာဖြစ်ဖြစ်-- ထင်္ဂါပေးပါ--ရှင်"

ကြွ ငိုသံပါလေးနှင့်ထင်္ဂါကိုလှမ်းခွဲသည်။ ငရဲက ထင်္ဂါကို
စာခန်းထောင့်သို့လွှင့်ပြန်လိုက်ရင်း ကြွပုခုံးထားကို ဆွဲပတ်
လိုက်၏။

ကြွ--- ခွေကိုယ်လေးကကျောကနဲ -- ငရဲရင်ခွင်ထဲသို့

တ်ကျသွားရ၏။

ဘေးကင်းစွာလောကွင်နေသော မြေတစ်ဝိုက်တစ်ခုကို ငါ့ဖခင်
က ယာဉ်တစ်စုလို ဆွဲဆောင်နှယ်မတ်လိုက်သည်။

"ဟင်... ခွေး... ခွေး... လူယုတ်မာ... လွတ်"

"ဟား... ဟား... ငါ... နဂါးကိုလိုက်တို့ ချောင်းနေတာ
အဲဒီ... မြေ... ဟဲ... ဟဲ"

"ငါ... ငါ... ဘော်လိုက်ရလား"

"ဘော်လေ... ဘော်လိုက်မေ... ဘိုဘိုလို့ထားလို့ပြန်ရတဲ့
ငါ့ဟာကို ခိုင်လာတဲ့လူတွေကို သက်သေစာဖြစ်နဲ့ ပြလိုက်ပေါ့ဗွဒ

"ဘာ... ဘိုဘိုလဲ -- သေဆုံး"

"ဘေး... ငါကလေးကိုယ်... မြေ... နင်နဲ့ဘိုဘို မြေ
တစ်ခုလုံးလယ်တဲ့အခါက ကုဏ္ဍိပင်ကြီးဘေးကန်မှာ ရပ်ကြ... ယခင်ကြ
ကကိုငါတွေ့တယ် -- နင်မယုံရင် --- ရော့ မိုက်ထားတဲ့ပုံတွေ"

"ဟင်... ခါတ်ပုံ... ဘို... ငါနဲ့ဘိုဘို... ဘုရား... ဘုရား"

ဘိုဘိုလေးကို -- ကြေတ နှစ်ထေးနေပုံ -- ဘိုဘိုကကြေ
တတ်ပုတ်ကိုလတ်နှစ်ထပ်ဖြင့်နဲ့ကိုင်မြဲလျှက် ယတ်ထေးနေပုံများကို
ပြ)ခန့် တွေ့ရ၏။

"နင်... နင်... လူယုတ်မာ"

"ငါ... ပုဂံမာတာမဟုတ်ဘူးကြေ... ခါကကမ္ဘာတစ်ခုဖြစ်ကွင်း
တထေးမိုက်မှန်သီလူးနဲ့ ငါမိုက်ခဲ့တာ -- ဟဲ... ဟဲ... နင်တို့
မိသားစုလိုက်ပုဂံ... နှစ်ပင်လိမ်သွားတာ ငါ့ဟာတွေကို နှစ်ပင်
ပုဂံတာတို့လေ --- ဟား... ဟား... ဟား"

မေ့-ရယ်သည် -- နိုင်နိုင်စွာ -- ဟားတိုက်ရယ်သည်။

“နင်---စိဝံတွေ---ဘာ---ဘာလုပ်ပို့လဲ---ဟင်”

“ငါ့အလိုကိုလိုက်ရင် -- လမ်းဆုံ-လမ်းခွဲနဲ့ သမဝါယမ
ဆိုင်တွေမှာ -- နေ့ဟိပ်သာတွေမှာ -- ဘာပျော်ပင်
ကြေငြာပေးပယ်လေ”

“တောင် -- ယုတ်အလိုက်သာ -- ငရဲ-ရယ်”

“နင့်ပက်ကကြည့်တော့လူယုတ်မှာ -- ငါ့ပက်ကကြည့်တော့
လူတော်တစ်ယောက် -- ကြေ--ရယ်”

ကြွေကန်ပြင်းနာကျပ်လွန်းသော ကြည့်နှင့် ငရဲကို ကြည့်၏။
ကုတ္တိုတော ဆိုသော တေးတောကဆောက်လာခါက ခဲရောင်ကို
ကြွေကန်ကြီးလေးစားခဲ့မိသည်။ မလေးနှင့်တိမ်ထောင်တစ်ခုသည်
တခါတွင်မှာပင် ကြွေကန်မှာလိုပိတ်ကလေးရွှေခဲ့မိသေးသည်။ လူ
တော့ ခဲရောင်သည် ကာမဝါးဖြင့် ကာမ -- မှောင်ခိုသမား။

“နင်---ငါ့ဆီက --- ကာမပဲရမယ်---ငရဲ --- သိလား --
စစ်မှန်တဲ့အချစ်တော့ရလိမ့်မယ် မဟုတ်ဘူး--”

“ဟား---ဟား--- သေခမ်းပါကြွေရယ် -- တဲဝါ ပြလဲတ်တွေ
ရှင်ရှင်တွေထဲက ကော့တွေ -- စိမှာ လက်ခုပ်တီးခဲ့မလေးတွေလဲ
မရှိဘူး -- ဟား ဟား ဟား”

“ခဲရောင်က --- ခဲတင်လွန်းစွာ -- ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်
ရယ်သည် -- ကြွေပင် တုံတော တုံလှုပ်ဘွားခါ။

“နင့်---တသံပြုကြီးနဲ့ရွတ်ရီမနေနဲ့ ကြွေကန်ရဲ့တယ်-တဲ
သိလား”

“တိုး---တိုးတိုး--- ကြွေရယ် -- ဝိဘာတောင်မှ ဝါခပ်
တိုးမှာလား --- ဟား ဟား ဟား”

ငါ့ကပြောပြောဆိုဆို ကြွတိုက်လုံးလေးတို့ ကတင်ခေါ်သို့
ဖက်၍ လဲချလိုက်သည်။ ယခင်ရှိသော ကြွ ဘုတ်လေးမှာ
မြကနဲ့ တသွားလေသည်။

"ဟိ... ဟိ -- ဘုတ်လေးကုလို့ -- ယောဒ်လို့" တု
ပြောရင်း ခါးစုလုံးကို ချွတ်ချွတ် ငါ့က ကြွတိုက်လုံးလေး
ခေါ်သို့တက်ခွင့်လိုက်သည်။

လိုအခါ - တတက်နဲ့သော တောက်ပိုင်းပုခိုက်ပေးတွေ--
လှည့်ကာ ပူးကပ်မိသွားကြသည်။ ကြွတစ်တိုက်လုံး သိမ့်ကနဲ့
ခါးခါးသွားသည်။

"အင်း ... တင်း -- တင်း -- တင်း အ...အ"

လေးလံသော ငါ့ကိုယ်ကြီးတို့ အားတုတ်ဘွန်းထားရင်း၊
ဖက်စောင်းတိုးလေးများ ရှောင်ညှပ်လာသည်အခါ တွန်း
ယောင်ထားသဖြင့် ဆတ်ဆတ်တုံတောသည်။

"လွတ် -- လွတ် -- ခွေးခို -- လူယုတ်က"

ကြွက -- လွတ်ဘူးမုန်းတန်မုန်း မြေနှိပ်ဆောင်းတို့ ဖူးတပ်
လိပ်လွန်ထားသည်။ ဘုတ်လေးပေါင်းပေါင်းလေးက ခေါ်ခွင့်လုံးကြား
စာတွင်းသို့ စုတ်လျှော့ပုတူယံနေပြီး၊ ဆီခုံလေးမှာတင်းမောတ်

ကတော့လာသည်။ ကောက်ရွေးခဲ့လေအောင် ကြော့တုတ်လေးတို
နဲ့တွယ် ဂုတ်သိုလေးနဲ့ သာလှမ်းတွာလွန်းနေပြန်၏။

"ပေါင်ကားပေးစမ်းပါကြော့မှယ် ... ဖြန်ဖြန်"

"တင့်တင် --- တင့်တင် -- တင့်တင် "

"တောက် -- ငါ့ခါသဖြန်တောက်လှလှစမ်းနဲ့ကြော့"

"ဘို---ခရာလှ---ခရာလှ"

ငါ့--ချတ်နှာကြီးတ နာဆိဖြန်တင်၊ ဓာလာသည်
ချတ်လှ၊ ဘာစုံက စီ၊ ကျည်မီးခဲလှ၊ လို ခဲခဲတောက်နေ၏။ ငါ့ ...
တသတ်ရွယ်ကြီးတ လေးဖြန်ခွန်တိုင်းတုလာသံမို့ရှယ် ဖြစ်တစ်
လွန်းလှသည်။

"ဖြန်---ဖြန်"

"တခေ ..."

ကြော့---ခမျှင်လင့်မထားသော ... တရက်တက်တုံးတပြုတခွန်
ငါ့ပြုလိုက်လေသည်။

ကြော့ခါခါတတ်သည် --- ဂုတနဲ --- ဖြစ်ဖြစ်စပ်သွား၏။

"ပေါင်မြို့ပေးစမ်း --- တောက်တင်ခ"

"ဘာတင့် --- တင့် ---တင့် --ဘိ --တိ --တိ"

ကြွ...ရှက်၍ .. ရှက်၍ ငိုရင်း ငရဲကိုရွံ့ရှာပန်းဝီး

သွားသည်။

ငရဲက တာတင်းကစေ့ကိုငြိစေသော ပေါင်နှစ်ဖက်ကို
တင်းတင်းလေးလံသောစားရာမှ မားမတန်ဟန်လျော့ကာ လျော့ပေး
လိုက်သည်။

တိုတခါ -- ကြွ၏ -- ရွှေနှင့်ငင်းကြီးမားသော ပေါင်ကြီး
နှစ်ဖက်ကို ဆွဲယူကာ -- မ-တင်ပြစ်လိုက်သည်။

ကြွက--- ပံက်လက်ကလေးစားစေသောစားနှင့် စူးချစ်ပက်ကို
နှုံးနှင့်လိလှန်းပါး ပြောက်ပေးလိုက်၏။

ဟင့် --- တဟင့်--- တင့် -- ဟင့် --- ဟင့်

*ဟာ -- ကြွရယ် -- နှင့်ဘမုတ်ကြီးကတယ်နေတာပါ
လား -- နှင့်ဘစ်မထက်တောင်ပကြီးအေးတယ်ဟာ"

ကြွ...မကြားလို့- - မျက်စေ့လေးကိုတင်းတင်းပိတ်ခါ --
မျက်နှာ့လှယ်လိပ်၍ လိပ်၍ ဆင်းလာတောင် ငိုချလိုက်မိပေသည်။

ငရဲကစု -လုံးပတ်လေးလက်မကျော်ကျော်ခန့်ရှိသော တူလက်
ကပ်ကြီးဖြင့် ကြွ၏ ဓောက်ဖုတ်ခံတပ်လေးကို ပစ်ခတ်ချန်
တန်းကပ် ချိန်စွယ်လို့နေသည်။

ကြွ... ငရဲဒါလီးရှည်ကြီးကိုပြင်ပူသည် --

"လေး" နှင့်ပတ်လာဦးညွှန်က -- လိုးနေကြစဉ်က ကြွ လေး၊
ဆန်ရွာဆောင်းကြည့်ပူသည်လေး။

ရှည်ကြောလေး လိုး ချက်စတာဝံ့ ချက် -- ခညွာဝံ့ ချက်ပျားသည်
တစွေးတာဝံ့တွင် တစေ့စေ့ပေါ်လာပိသည်။

ဆန်နှင့်တဝှစ်ခုမှတစ်ခုကို ကြွရွေးရတော့မည်။ လျှပ်တပ်
ပျက်လိုးပြတ်ချက်မှာ ဆန်ရွာတာလေးတာနေသည်လေး။

တို့သို့ဆောင်ချက်တွေကြောင့် ကွဲပြားနေလင့်ကစား ကြွဆန်ရွာ
မုတ်တို့ ကြွပေးလွှားကြည့်လှသော လိုးတုန်ရှည်ကြီးကို မြင်ပြီးတ
တည့်က ရင်ထဲမှ ဟလှုပ်လှုပ်နှင့် တံယင်မက်မောစွာ ဝယ်စိတ်တ
တောင့်တနေမိသည်။ မလေးကံပတ်လာဦးညွှန်က လိုးခဲ့စဉ်က
Possession ပျားသည်လည်း တစွေးထဲမှ မောက်၍ပရာ

ဆိုတခိုက်မှပင် မုတ်တို့လိင်တန်ခပ်ခေါင်းကြီးက ကာမလှုပ်
ပေါ်သို့ ကျင်ကနဲနေအောင် ရောက်လာခဲ့ပြီ။

"ဟား --- ရှိ ---"

နှုတ်မှ မယောင်ယမ်းဖောက်ပြည် ဖိပါသည်။

"အောက်ကမ်းမ --- မဲခါ တာပဲရှိသေးတယ် --"

ပိတောက်သံတော်ရာမဟုတ် နိုင်စို့၊ ဝိသုဒ္ဓိပေသနာပယ်၊ နှင်နဲ့ဟာ --

ခံလုပ်ရင်တို့ နှစ်နှစ်လမ်းလမ်းပြောပါလား -- နှစ်တစ်လိုဆရာ

မှန်သမျှ တာပုန်ပြည်ပေးရှာမည် -- ခုတော့ ယာမဟုတ်တဲ့

ကောင်သွားပြီး လီးစုတ်ပေးရတယ်လို့။

ရဲခက်မှာ ပါစင်တူ ပေးကြပေးရင်းပြောရင်းက လီးတန်

ခပ်ဘူးပြီးတဲ့ ကြွေခောက်ခေါင်းပေါက်ပျောက် ထက်ခောက်

နှုတ်ပေးရင် ပြန်ပြန်လုပ်ပေးလိုက်ရာ --

ကြွေရာ တသံများတစ်ဖက်တစ်ဖက်တုန်ကောင် ခံစားလိုက်
ရသည်။

တဆက်တည်းမှာပင် ကြွေခောက်စုတ်များထပ်မံကောက်မှာ

ပဲကသို့လီးကြီးနဲ့ မလက်တနဲ့ ထိုးစွမ်းလိုက်သဖြင့် ခင်ခေါင်းခြင်ရုံ

ခပ်ဘူးသော်လည်း ခြံကာနေသော ခပ်ကြီး၏ ကြီးပေးမှုကြောင့်

ခေါ်ကြော့များ ပျံသွားရလောက်ကောင် နှစ်ကျင်မိသည်။ ကြွေ

ပါစင်မှလည်း "ဧက... ကျွတ်... ကျွတ် -- နာကယ် -- နာကယ်

ခပ်ခိုင်ဘူး" ဟု ရော့က်နေသော်လည်း တစ်ကပ်ရေပြိုင်သော

ရဲခက်မှာ ပျော့တဆတ်ဖြင့် တစ်သုန်းလုံးတစ်ရပ်ခပ်ခပ်

ကောင်တစ်ကြီးဖြင့်ပဲ -- နဲ့ကား သွင်းနေတော့သည်။

သပ်နှင့် မြို့တံတိုင်း၊ သလို ဂြိုဟ်တန်း၊ ကြွက်သိပ်စွာဝင်လာသော
လီးတက်ကို ခန့်နိုင်သဖြင့် မဲလေ့၏ရင်သတ်ကြီးကို လတ်နှစ်ပတ်ကြီး
တွန်းကာ ဆီးတာထားရလေသည်။

လလလလလလလ

ညောင်သို့ ချွတ်တား၍ ခရုဝါ။

ဒီက တိရစ္ဆာန်တို့ကတော့ တာဝေတာသူချွတ်သားခံတား၍ ခရိုင်ခေ
သန့် လှောက်လား။

သို့သော် ကာမသီလူး ပူး၍ ငါ့အပျိုပြစ်သော မဲလေ့မှာ
မနားတမ်းအောင်၍သာ လိုးနေပါလျော့သည်။

"ဘား... နာတယ်... တာဝေရေ သေပါပြီ -- တော်ပြီ --
တော်ပြီ..."

ညောင်သို့ ချွတ်တား၍ ခရုဝါ။

ရိုသေစွာ ချွတ်တား -- ဝါးပင်ပာလိုက်ဖြင့် တာလွန်တမင်းသား
ထော့ကောင်းနေပေတော့သည်။

ကြော့တော့ လည်၊ ကာမခလုတ်ကို ထိပါရှားလာတော့
နာကြွေမှုသည် ဖိလင်တပြစ်သို့ ပြောင်းလာတော့သည်။ နာလေ
ကောင်းစေ၊ ပြစ်ပါမှာနော် ...။

"ဟင့် ... ဟင့် ... တား ... ချွတ်..."

မဲလေ့၏ လိင်တန်ကြီးတစ်ဆောင်းလုံးမှာ ကြော့တော်တော်
ကြည်များကြောင့် ပြောင်းတင်မိ သံသယဆောင်ကြီးစွာ မာတင်

ထွားပြိုင်လာစေသည်။

ကြွမှာလည်း တဖြောဖြောနှင့် မင်းလေးကို ကော့စော့ပြီး
ဘောက်မှ ပုံမှန်မြန်စောင့်ပေးတတ်လာသည်။ မင်းလေးကို
စေ့ရိုက်၍ ကော့ပိုင်းလေးလဲထိုးတတ်လာသည်။

ထိုတပြုတခုလေးဝေးဝေးလှုပ်လာသောအခါ ရဲလော်မှာ
ထော့လှောင် ပြတ်ဖိုးရုကြောင်း လက္ခဏာစာပြစ် ကြွေရှုလေးကို
တယုတယုနင်း၍ ဆောင့်လိုး လိုးနေတော့သည်။

"ပြတ် --- ခွပ် --- ပွတ် --- မတ် --- တ --- တား ---
--- တီး --- တီး ---"

"ဟင့် --- ဟင့် --- ဟင့် --- တား --- နှိ --- တ ---
--- တား --- တီး --- တီး ---"

ကြွမှာ တဆတ်ကတ်တုံယင် လှိုက်မောလာရင်း ...

"ဆောင့် --- ဆောင့် --- / မြန်မြန်စောင့် ---"

စက်သေနတ်ပစ်သလို မြင်းထန်သောဆောင်ရွက်မှုနှင့်အတူ
.....

လိင်တံတိပ်များပူကျင်တက်လာပြီး ခုခက် သုတ်ချည်များကို စစ်ကပ်

ဝစ်တာနဲကြိမ်မန်များမှာ ညွှန်ထုတ်လိုက်တော့သည် ---။

ငြိစောက် ကြွေနှုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါးပြင်ကိုလည်းကောင်း
လည်တိုင်စာနဲ့ တသုတယာနှင့်စာနမ်းမိုးများ ဣတ္ထုန်းလိုက်ပါလေသည်။

လရည်ဝစ်တော့စာစသင်ကြသည်မဟုတ်ပေလား။ ထိုစာနမ်း
မိုးများသည် ကြွေတကွက် စာနမ်းဆိုးများဖြစ်ခဲ့မည်ဆိုလျှင်
ထိုစာနမ်းဆိုးများ၏နောက်ကွယ်၌ သာယာခြင်းလား၊ တစ်မက်
ခြင်းလား၊ နာကျည်းခြင်းလား --- စက်ဆုပ်ခြင်းလားဟူသည်
ကြွေတပါး တခြားသူ ခံစားနိုင်လည်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်တော့ပေ။

ငြိပြန် ---